

prtih zlogih je kratki kipeči, izpeljan skoro dosledno: cèsta, kràsta, srènča (sreča), fùnta (gent. funt), kùščar, pàprat, grmblišče, srèjšča (srajca), šidwo (šilo), òlje, svènje (slovenski), dvèjste, prpògnan (pripognem), škripnte, slòvza (solza), Kràjnc dùžn, òbwak, òbwaka, odtod tudi podružni povdarek na besedah: bábà, hwáčè, vérà itd. — Iz dolgega padajočega je nastal kratki padajoči: britwa, hrùška,

se približala onim modernim jezikom, ki so razvili kratke zloge.

Razprava je sestavljena z veliko natančnostjo in imponirajočo znanostjo. Vsako skupino priobčenih zgledov izvaja pisatelj iz prvotnejših oblik in jih pojasnuje v luči štokavščine, čakavščine, ruščine in sosedne rožanščine, s katerimi vstric se je ziljščina razvijala. Naj bi g. Grafenauer z enakim uspehom preiskal še ostala koroška narečja! *A. Breznik.*

Metropolit Andrej Jordan.

pjànstvo, ribje, tiste, wržan (vržem), nèjčn (nečem) itd. Zavoljo imenitosti obeh kratkih povdarkov, o katerih imamo sedaj prvo obširnejšo studijo, sem izpisal več zgledov, da morejo do njih tudi oni, ki ne bodo videli razprave same. S tema kratkima povdarkoma je stopila ziljščina, morebiti v zglede vsi slovenščini, v novo stanje naglasnega razvoja in

Das Gräberfeld von Krainburg. Mitteilungen kranjskega muzejskega društva prinašajo v III. in IV. sešitku jako zanimivo predavanje kustosa dr. Walter Šmida, ki je govoril o slovitih izkopinah na antropološkem kongresu v Solnogradu, 30. avgusta 1905. V uvodu omenja, kako je zadel tovarnar Pavšlar slučajno na okostnjake, ko je zidal na svojem posestvu v Lajhu. Letos se je lotil dela sistematično kustos dr. Šmid.

Dal je prekopati dobršen kos sveta in odkril 213 okostnjakov. Dobilo se je mnogo silno zanimivih starin, nakita, koravd prav posebne krasote, mečev, sulic, dragocene zapone, ostanke z zlatom prevlečenega naličja, lasnic in amuletov. Prav izredno lepi so zlati uhani. Zlata votla kocka ima posnete vogle, ki so vdeleni z barvanim steklom, in visi na zlati ušesni žici. Tudi znak krščanstva se je dobil pri ženskem okostnjaku. Na plečih je bila speta obleka s fibulo v podobi rimskega križa. Križec je srebrn in pozlačen, na sredi je imel vloženi kamenček. — V drugem delu omenja pisatelj narodnost onih ljudi, ki so imeli ob Savi pokopališče. Z dobrimi dokazi dožene, da to niso bili Slovani, pač pa Longobardi, ki so tu imeli vojaško postojanko, da so varovali domovino pred navali Obrov, pa da so krotili Slovence, ki so se pogosto upirali. Zvezku je pridejanih 23 fotografičnih sličic — najzanimivejših izkopin.

F. S. F.

